

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je po predsednici sodišča, višji sodnici Jasni Šegan,

v zadevi nadzorstvene pritožbe, ki jo je vložila tožeča stranka: PETER GOLOB,
Ulica Milana Majcna 49a, Ljubljana,

in se nanaša na upravni spor, ki ga Upravno sodišče Republike Slovenije vodi pod
opravilno številko I U 909/2017,

6. junija 2018

SKLENILO:

Nadzorstvena pritožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik je 24. 5. 2018 vložil predmetno nadzorstveno pritožbo, ker je naslovno sodišče že večkrat preseglo zakonski rok za odločitev v zadevi I U 909/2017 in s tem kršilo njegovo pravico do sojenja v razumnem roku. Tožbo je vložil 24. 4. 2017, tožena stranka je odgovor na tožbo sodišču posredovala 31. 5. 2017, stranka z interesom pa 23. 6. 2017. Pritožnik je na obe vloži odgovoril s svojo vlogo z dne 11. 9. 2017, nato pa sodišče vse do danes ni odločilo o zadevi. Sodni red v 289. členu zelo jasno določa, da gre za sodni zaostanek, če se zadeve v postopkih upravnih sporov ne rešijo v roku 6 mesecev od prejema zadeve. Če pa se v zadevi ponovno odloča, kot velja v predmetni zadevi, se rok skrajša za polovico. S tako dolgotrajnim postopkom sodišče onemogoča državljanom/volivcem, da bi prejeli zahtevane informacije javnega značaja že pred volitvami 3. 6. 2018, na katerih kandidirata tudi Karel Erjavec in mag. Alenka Bratušek. Zato zahteva, da se sodniku odredi rok za opravo potrebnih postopkovnih dejanj in prednostno reševanje zadeve.
2. Nadzorstvena pritožba je bila v skladu z določbo tretjega odstavka 6. člena Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (v nadaljevanju ZVPSBNO) posredovana sodniku poročevalcu Slednji je pojasnil, da je trajanje konkretnega postopka posledica izjemnega povečanja nujnih zadev s področja mednarodne zaščite in ne morebiti dejstva, da sodnik zadev ne bi reševal po vrstnem redu. Pred konkretno zadevo je še 8 istovrstnih zadev iz leta 2016 ter dve iz leta 2017.
3. Nadzorstvena pritožba ni utemeljena.
4. Merila za presojo utemeljenosti nadzorstvene pritožbe določa 4. člen ZVPSBNO, in sicer se upoštevajo vse okoliščine posamezne zadeve, zlasti njena zapletenost v dejanskem in pravnem pogledu, ravnanje strank v postopku, predvsem z vidika uporabe postopkovnih pravic in izpolnjevanja obveznosti v postopku, spoštovanja pravil o vrstnem redu reševanja zadev na sodišču, zakonski roki za razpis narokov in izdelavo sodnih odločb, trajanje časa, v katerem je bila na drugih sodnih stopnjah oziroma sodiščih reševana zadeva, način, po katerem je bila zadeva obravnavana pred vložitvijo nadzorstvene pritožbe ali rokovnega predloga, narava in vrsta zadeve in njen pomen za stranko.
5. Postopki odločanja o dostopu do informacij javnega značaja so po zakonu prednostni (četrti odstavek 10. člena Zakona o informacijskem pooblaščenju, ZInfP), kar pomeni, da se rešujejo v vrstnem redu prednostnih zadev. Kljub temu je pri oceni utemeljenosti nadzorstvene pritožbe treba upoštevati tudi ostale (primeroma) našteje kriterije. Trajanje postopka je torej glede na zgoraj citirano

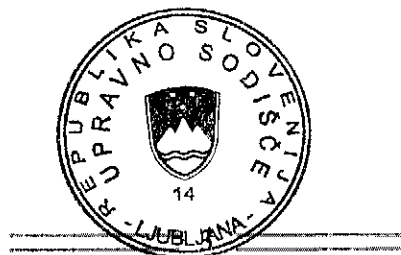
določbo 4. člena ZVPSBNO zgolj eden izmed zakonskih kriterijev, ki jih sodišče upošteva pri odločanju o utemeljenosti nadzorstvene pritožbe. Šestmesečni rok iz drugega odstavka 289. člena Sodnega reda, na katerega se sklicuje pritožnik, se nanaša na obdelavo statističnih podatkov. Po navedeni določbi mora sodišče posebej evidentirati zadeve, ki niso rešene v roku šestih mesecev od prejema tožbe. Po poteku šestih mesecev se torej zadeva statistično vodi kot sodni zaostanek, nikakor pa to ne pomeni, da bi moralo sodišče vse zadeve rešiti znotraj navedenega časovnega okvira. To izhaja tudi iz časovnih standardov, ki jih je Vrhovno sodišče določilo na podlagi 60. c člena Zakona o sodiščih (ZS), v katerih so predvideni odstotki zadev, ki naj bi jih sodišče rešilo v roku 5, 9 oziroma 12 mesecev.

6. Prekoračitev šestmesečnega roka po navedenem ne pomeni avtomatično, da je bila stranki kršena pravica do sojenja v razumnem roku. Upoštevanje vrstnega reda pri reševanju zadev je pomembno tudi z vidika varovanja pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja strank v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo pred naslovnim sodiščem. Sodnik namreč opozarja, na povečan pripad nujnih azilnih zadev in na dejstvo, da trenutno rešuje zadeve iz leta 2016, torej še starejše zadeve, kot je obravnavana. Ob tem sodišče dodaja, da v konkretnem primeru ne gre za ponovno odločanje v zadevi. Rok treh mesecev iz tretjega odstavka 289. člena Sodnega reda je namreč mišljen za postopke, v katerih Vrhovno sodišče razveljavi sodbo naslovnega sodišča in mu zadevo vrne v ponovno odločanje. V konkretnem primeru pa je šlo za ponovljen upravni postopek po sodbi tega sodišča I U 624/2016-15 z dne 28. 2. 2017, zato trimesečni rok nikakor ni upošteven.
7. Glede na zakonsko določene kriterije zato treba ugotoviti, da sodišče ni po nepotrebnem odlašalo z odločitvijo v konkretni zadevi. Posledično je treba nadzorstveno pritožbo kot neutemeljeno zavrniti na podlagi petega odstavka 6. člena ZVPSBNO.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep je dovoljeno v 15 dneh od njegovega prejema vložiti rokovni predlog pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, Ljubljana. Rokovni predlog mora za potrebe odločanja o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja vsebovati sestavine iz drugega odstavka 5. člena ZVPSBNO.

Ljubljana, 6. junij 2018

Predsednica sodišča:

Jasna Šegan